

DOSAR NR. [REDACTED]

Nemanso / Ade JEC 3466/18.12.2009

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A IX - A
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR. 2445
SEDINTA PUBLICA DIN DATA DE 24.06.2009
TRIBUNALUL COMPUS DIN:

PRESEDINTE - [REDACTED]
GREFIER - [REDACTED]

Jec 267/2008

Pe rol soluţionarea acţiunii civile formulată de reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L., în contradictoriu cu pârâtele ANAF – DIRECŢIA GENERALĂ A FINANŢELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREŞTI şi ADMINISTRAŢIA FINANŢELOR PUBLICE A SECTORULUI BUCUREŞTI, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au răspuns reclamanta, prin avocat şi pârâta Direcţia Generală a Finanţelor Publice a Municipiului Bucureşti, prin consilier juridic, lipsind pârâta Administraţia Finanţelor Publice a Sectorului Bucureşti.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care

Apărătorul reclamantului dovada de achitare a taxei judiciare de timbru aferentă acţiunii ce formează obiectul prezentului dosar, taxe anulate la momentul depunerii de către instanţă. Solicită încuviinţarea probei cu expertiza.

Instanţa deliberând asupra probei cu expertiza solicitată de către apărătorul reclamantei, în temeiul disp. art. 167 C.proc.civ, dispune respingerea acesteia, apreciind-o ca nefiind utilă soluţionării cauzei, în cauză se pune problema aplicării sau nu a unui principiu din materia fiscală, a interpretării unor prevederi legale şi, oricum, în faza administrativ jurisdicţională nu s-a analizat aspectul referitor la calculul sumei astfel că nu se poate cere acest lucru omissio medio direct în instanţă.

Nemai fiind cereri prealabile de formulat, excepţii de invocat sau probe de administrat, instanţa constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul asupra fondului.

Având cuvântul, apărătorul reclamantei solicită admiterea acţiunii astfel cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată. Arată că după primul control societatea reclamantă a îmbunătăţit situaţia din punct de vedere contabil, având tot interesul de a solicita din nou controlarea dar de această dată cu contabilitatea pusă la punct.

Apărătorul pârâtei solicită respingerea acţiunii, ca neîntemeiată, având în vedere că TVA-ul solicitat de reclamantă prin contestaţia formulată este inclus în suma de 127.749 ron, sumă ce deja a fost respinsă, respingându-se decizia de impunere nr. 27/2006 emisă de DGPF Ilfov. Arată că societatea a preluat această sumă în decontul lunii următoare.

Tribunalul reţine cauza în pronunţare.

TRIBUNALUL

Prin cererea de chemare în judecată introdusă la prezenta instanţă sub nr. [REDACTED], reclamanta SC [REDACTED] SRL (fostă SC [REDACTED] SRL) a formulat, în contradictoriu cu pârâta DGFPMB, contestaţie împotriva Deciziei nr. 267 din 06.08.2008 prin care a fost soluţionată contestaţia reclamantei înregistrată sub nr. [REDACTED]/01.07.2008, solicitând anularea Deciziei nr. [REDACTED]/29.04.2008 privind modificarea bazei de impunere şi, pe cale de consecinţă, obligarea Administraţiei Finanţelor Publice sector 3 la rambursarea către reclamantă a sumei de [REDACTED] RON în plus faţă de suma deja acceptată la rambursare- [REDACTED] RON.

În motivarea cererii s-a arătat că la data de 30.09.2007 reclamanta a depus la AFP sector Decontul de TVA prin care a solicitat rambursarea soldului negativ TVA, în cuantum total de [REDACTED] RON. În urma acestei solicitări, pârâta, prin reprezentanții săi, a efectuat inspecția fiscală la sediul societății reclamante, în perioada 01.04.2008-29.04.2008.

În urma controlului, i-au fost comunicate Decizia și Raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTED]/29.04.2008, conform cărora, din suma totală de [REDACTED] RON, TVA solicitată la rambursare, a fost admisă rambursarea sumei de [REDACTED] RON, fiind respinsă rambursarea sumei de [REDACTED] RON.

Motivul pentru care a fost respinsă la rambursare suma de [REDACTED] RON a fost acela că în baza Deciziei nr. [REDACTED]/02.02.2006 și a Raportului de inspecție fiscală din 26.01.2006, comunicate de către ANAF-Direcția Generală I [REDACTED], mai fusese respinsă la rambursare această sumă.

În opinia societății reclamante, reprezentanții pârâtei au greșit atunci când au considerat că respingerea din februarie 2006 poate să servească drept motiv pentru respingerea în totalitate a solicitării de rambursare a sumei de [REDACTED] RON, formulată în 2008.

Aceștia nu au luat în considerare următorul fapt: în februarie 2006, decizia de respingere a rambursării în totalitate a sumei de [REDACTED] RON a fost corectă, întrucât la acel moment exista operațiunea generatoare de sold negativ TVA dar nu erau îndeplinite condițiile legale pentru rambursare, în timp ce, solicitarea de rambursare din 2007 era întemeiată întrucât pe parcursul perioadei martie 2006-aprilie 2007 s-au consolidat și întemeiat deplin drepturile societății reclamante de a solicita și obține rambursarea TVA pentru suma de [REDACTED] RON, din totalul de [REDACTED] RON solicitat prin decont.

Această sumă de [REDACTED] RON, refuzată la rambursare, reprezentând sold negativ de TVA (TVA de rambursat) este raportată la o singură operațiune majoră, efectuată de către reclamantă: cumpărarea unui imobil, teren, al cărui preț a fost purtător de TVA.

Operațiunea în speță s-a concretizat în baza contractului de vânzare cumpărare, autentificat sub nr. [REDACTED]/23.03.2003, prin care reclamanta a dobândit proprietatea terenului de 10.000 mp situat în com. [REDACTED], județul [REDACTED]. Prețul acestui contract a fost de [REDACTED] RON, din care 142.803,3613 RON reprezentau TVA.

Deși în contract există mențiunea că plata prețului a fost făcută la data contractului, în realitate aceasta nu a fost făcută atunci, acest lucru reieșind din evidențele contabile. Mențiunea plății prețului a fost eronat lăsată în draftul contractului ce ulterior a fost semnat de către părți, care nu au observat mențiunea în cauză.

În urma solicitării de restituire din 2005 a avut loc inspecția fiscală din partea ANAF-DGFP II [REDACTED], în urma căreia s-a constatat că nu erau îndeplinite la acea dată condițiile pentru rambursarea sumei negative TVA în cuantum de [REDACTED] RON, fapt pentru care această solicitare a fost corect respinsă prin Decizia de impunere nr. [REDACTED]/02.02.2006 însoțită de Raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTED]/27.01.2006.

Dreptul reclamantei de a solicita rambursarea sumei negative TVA în baza plăților efectuate pentru terenul mai sus indicat, s-a născut după inspecția din ianuarie-februarie 2006, în perioada 02 martie 2006-16 aprilie 2007, în care s-a plătit efectiv, în mai multe tranșe, suma de [REDACTED] RON, din care TVA-[REDACTED] RON, reprezentând plata parțială a facturii fiscale nr. [REDACTED]/23.01.2004 având ca obiect prețul contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. [REDACTED]/23.03.2003.

Inspecția a ignorat documentele care atestă plata parțială a facturii mai sus indicate, după cum urmează: [REDACTED] RON din care [REDACTED] RON reprezintă TVA.

Această sumă, în cuantum de [REDACTED] RON reprezintă suma negativă TVA, însă inspectorii au refuzat să o ia în calcul și să o raporteze corect la perioada în care s-a născut dreptul de solicitare la rambursare a acesteia, 02 martie 2006-16 aprilie 2007, preferând să o

raporteze atât la evidențiere contabilă cât și ca drept de a solicita rambursarea, în mod greșit în opinia reclamantei, la perioada 01.02.2003-30.09.2005, fapt pentru care s-au folosit de decizia și raportul de respingerea din 2006, pentru a nu aproba rambursarea sumei negative TVA efectivă, solicitată în anul 2007.

Acest motiv este vădit neîntemeiat. Principiul unicității inspecției fiscale nu poate să acționeze împotriva intereselor contribuabililor. Acesta îi protejează împotriva eventualelor abuzuri ale organelor de control, dar nu le poate fi opus, atunci când interesele lor cer o reinspectare a unei anumite taxe și perioade ce au mai făcut anterior obiectul unui control.

Deci, în principal, organele de inspecție AFP I [redacted] au respins în 2006 cererea reclamantei de rambursare, pentru neplata către aceasta a TVA solicitată la rambursare, dublată de o eroare contabilă în înregistrarea acestei operațiuni în contabilitate.

Reclamanta consideră că în mod corect a fost respinsă cererea acesteia la acel moment întrucât la acea dată întreaga operațiune prin care se generase soldul negativ de TVA, deși putea și trebuia înregistrată în contabilitate, nu îndeplinea toate condițiile pentru a produce efecte în sensul rambursării de TVA.

Nu în ultimul rând, consideră că pârâta a interpretat dispozițiile legale invocate în speță în sensul neaplicării acestora, în vederea nerambursării sumei TVA solicitată la rambursare de către reclamantă.

În mod evident și necontestat de către pârâtă, până la această dată reclamanta a plătit suma de [redacted] RON reprezentând TVA la prețul terenului, iar această sumă a devenit indubitabil sold negativ de TVA, ce dă dreptul la rambursare.

În acest moment, în bugetul statului se află această sumă pe care statul român nu ar trebui să o păstreze, dar prin reprezentanții săi refuză rambursarea acesteia, realizând astfel o îmbogățire fără justă cauză.

Pârâta DGFPMB a depus la dosar înscrisurile ce au stat la baza emiterii deciziei contestate.

S-a încuviințat părților administrarea probei cu înscrisuri cele depuse deja la dosarul cauzei.

Analizând probele administrate în cauză, instanța reține următoarele:

Serviciul de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice Sector [redacted] au efectuat inspecția fiscală parțială la SC [redacted] SRL, în prezent SC [redacted] SRL urmare a solicitării rambursării sumei negative a TVA înscrisă în dccontul nr. [redacted]/18.10.2007.

În urma verificărilor efectuate, s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. [redacted]/29.04.2008, constatând că suma solicitată la rambursare este constituită din: 1) [redacted] lei, TVA aferentă perioadei 01.10.2005 – 30.09.2007, care a fost propusă spre restituire și 2) [redacted] lei TVA aferentă perioadei 01.01.2003 – 30.09.2005, supusă anterior controlului fiscal și respinsă la rambursare prin decizia nr. [redacted]/02.02.2006, cu propunere de respingere a cererii de restituire.

În baza acestui raport de inspecție fiscală, pârâta Administrația Finanțelor Publice Sector [redacted] a emis decizia pentru nemodificarea bazei de impunere nr.196/29.04.2008, prin care s-a stabilit ca doar suma de [redacted] lei, TVA aferentă perioadei 01.10.2005 – 30.09.2007, să fie restituită respingându-se cererea privitoare la rambursarea sumei de [redacted] lei TVA aferentă perioadei 01.01.2003 – 30.09.2005.

Reclamanta a formulat contestație împotriva acestei decizii, contestație respinsă, ca neîntemeiată, prin Decizia nr. 267/06.08.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul Soluționare Contestații.

Împotriva acestei soluții, reclamanta a formulat prezenta cerere de chemare în judecată, pe care instanța o apreciază ca nefiind întemeiată, pentru motivele ce vor fi menționate.

Așa cum s-a arătat, suma de [REDACTED] RON, refuzată la rambursare, reprezentând sold negativ de TVA (TVA de rambursat) este raportată la o singură operațiune majoră, efectuată de către reclamantă: cumpărarea unui imobil prin contractul de vânzare-cumpărare, autentificat sub nr. [REDACTED]/23.03.2003, prin care reclamanta a dobândit proprietatea terenului de 10.000 mp situat în com. [REDACTED], județul [REDACTED]. Prețul acestui contract a fost de [REDACTED] RON, din care [REDACTED] RON reprezentau TVA.

Deși în contract exista mențiunea că plata prețului a fost făcută la data contractului, în realitate aceasta nu a fost făcută atunci, acest lucru reieșind din evidențele contabile, aspect constatat de inspectia fiscală din partea ANAF-DGFP Ilfov efectuată în 2005, în urma căreia s-a constatat că nu erau îndeplinite la acea dată condițiile pentru rambursarea sumei negative TVA în cuantum de [REDACTED] RON, fapt pentru care această solicitare a fost respinsă prin Decizia de impunere nr. [REDACTED] 02.02.2006 însoțită de Raportul de inspectie fiscală nr. [REDACTED] 27.01.2006.

Instanța apreciază că pârâta a avut în mod corect în vedere dispozițiile legale ce reglementează principiul unicității inspectiei fiscale, respectiv dispozițiile art.105 alin.3 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală.

Aceste dispoziții legale prevăd că: „(3) *Inspectia fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspectiei fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspectiei fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.*”

Prevederile legale sunt clare, iar instanța, chiar în situația constatării existenței unui dezechilibru în ceea ce privește mijloacele puse la dispoziția părților nu poate să îl sancționeze, pentru că această interpretare ar fi contrară legii și s-ar putea realiza numai prin imixtiunea în atribuțiile puterii legiuitoare, poziție în contradicție cu dispozițiile constituționale.

În cazul de față diferențierea pozițiilor organului fiscal de cea a contribuabilului prin mijloacele puse la dispoziție fiecăruia nu rezultă din interpretarea legii sau cu ocazia aplicării legii, pentru a da posibilitate instanței de a o corecta, ci legea însăși, în articolul menționat prevede în mod expres că posibilitatea reverificării unei perioade deja controlate este numai la aprecierea conducătorului inspectiei fiscale și numai pentru anumite motive, astfel că reclamanta nu poate solicita reverificarea perioadei în discuție, pentru că nici nu are temei legal în acest sens.

Pe de altă parte, reclamanta a încălcat și dispozițiile art.149 alin.5 din Lg. nr.571/2003 potrivit căreia: „Dacă o persoană impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, aceasta nu se raportează în perioada fiscală următoare, ceea ce reclamanta a făcut, prin preluarea în decontul lunii octombrie 2005 a soldului sumei negative a TVA în cuantum de 127.749 lei, făcând, practic, reverificarea unei perioade deja controlate, poziție contrară celei stabilite prin art.105 alin.3 din Codul de Proc. Fiscală.

Ultimul aspect privește susținerea reclamantei că, dacă prima dată dreptul la rambursarea TVA nu se născuse, plata prețului, deși consemnată, nefiind în realitate efectuată, în prezent, ca urmare a achitării către furnizor a facturii din care rezultă taxa solicitată, dreptul la rambursarea TVA s-a născut, situație fără relevanță în analiza cererii de față, pentru că rambursarea efectivă a TVA nu era condiționată nici la momentul efectuării primei inspectii de achitarea sau neachitarea facturilor furnizorilor, esențial era aspectul că, deși s-a consemnat plata prețului, aceasta nu s-a făcut în realitate la acel moment.

În consecință, apreciind că pârâta a făcut o interpretare și aplicare corectă a dispozițiilor legale cu incidență în cazul de față, instanța va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea de chemare în judecată reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L., cu sediul ales în București, sector [REDACTED], str. [REDACTED], în contradictoriu cu pârâtele ANAF – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, sector 2, str. Prof. Dr. Dimitrie Gerota, nr. 13 și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A SECTORULUI [REDACTED] BUCUREȘTI, cu sediul în București, sector [REDACTED], ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 24.06.2009.

PREȘEDINTE

GREFIER

